ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 15ης Μαρτίου 2001 *

Στην υπόθεση C-83/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον C. van der Hauwaert, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενου από τους M. A. Fierstra και J. van Bakel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγωριστεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/24/ΕΚ του

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένα στοιχεία και χαρακτηριστικά των δίκυκλων ή τρίκυκλων οχημάτων με κινητήρα (ΕΕ L 226, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber,
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Μαρτίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένα στοιχεία και χαρακτηριστικά των δίκυκλων ή τρίκυκλων οχημάτων με κινητήρα (ΕΕ L 226, σ. 1, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε εφαρμογή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία πριν από τις 18 Δεκεμβρίου 1998 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Δεδομένου ότι ουδεμία πληροφορία έλαβε σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στις Κάτω Χώρες, η Επιτροπή, με έγγραφη όχληση της 12ης Μαρτίου 1999, ζήτησε από τις Κάτω Χώρες να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

4 Με έγγραφο της 21ης Μαΐου 1999, οι ολλανδικές αρχές απάντησαν αναφέροντας ότι, επειδή η οδηγία είχε ευρύ περιεχόμενο και ήταν πολύ λεπτομερής, δεν ήταν δυνατό να τηρηθεί η ταχθείσα προθεσμία μεταφοράς.

5 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή απηύθυνε στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στις 10 Αυγούστου 1999, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία διαπίστωνε ότι, μη

θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία και τη Συνθήκη. Με την ίδια αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή καλούσε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης.

6 Με έγγραφο της 12ης Οκτωβρίου 1999, οι ολλανδικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι υπήρχε συναφώς σχέδιο νομοθετικής ρυθμίσεως που έπρεπε ακόμη να εγκριθεί από διάφορα όργανα πριν υποβληθεί προς έγκριση στο υπουργικό συμβούλιο και διαβιβαστεί κατόπιν στο Συμβούλιο της Επικρατείας προς γνωμοδότηση.

7 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

8 Στο υπόμνημα αντικρούσεως, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών αναγνωρίζει ότι δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

9 Αναφέρει πάντως ότι καταβάλλει προσπάθεια να μεταφέρει το ταχύτερο δυνατό την οδηγία, αλλά, αφενός, η συναφής νομοθετική διαδικασία είναι ιδιαίτερα περίπλοκη και, αφετέρου, υπάρχει προσωρινή έλλειψη ειδικευμένων υπαλλήλων στον τομέα της εν λόγω οδηγίας. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει επιπλέον ότι, στην πράξη, οι ιδιώτες ουδεμία ζημία υφίστανται λόγω αυτής της καθυστερήσεως κατά τη μεταφορά της οδηγίας.

10 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που επιβάλλει μια οδηγία (βλ., ιδίως, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2000, C-470/98, Επιτροπή κατά Ελλάδος, Συλλογή 2000, σ. I-4657, σκέψη 11).

11 Εφόσον η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πρέπει να κριθεί βάσιμη η προσφυγή της Επιτροπής.

12 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένα στοιχεία και χαρακτηριστικά των δίκυκλων ή τρίκυκλων οχημάτων με κινητήρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.**

2) **Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.**

Gulmann Macken Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Μαρτίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

C. Gulmann